

Udskriftsdato: tirsdag den 16. juni 2026

KEN nr 10520 af 14/12/2007 (Historisk)

Konsulentvirksomhed, arbejdsopgavernes art, deltidsarbejde, tidligere fuldtidsansat, uden for normal arbejdstid, ikke ret til dagpenge

Ministerium: Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet

Journalnummer: Arbejdsmarkedets Ankenævn, j. nr.
5100891-06

Konsulentvirksomhed, arbejdsopgavernes art, deltidsarbejde, tidligere fuldtidsansat, uden for normal arbejdstid, ikke ret til dagpenge

Resumé

Direktoratet traf afgørelse om, at medlemmet drev selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse fra den 1. februar 2005 og dermed havde modtaget dagpenge med urette. Direktoratet bad a-kassen om at opgøre det fejludbetalte beløb, og samtidig træffe afgørelse om, hvem der havde ansvaret for fejludbetalingen.

Medlemmet havde drevet selvstændig virksomhed. Virksomheden havde været registreret siden 1996.

Medlemmet arbejdede i perioden fra 1997 til 2003 som centerchef for en større virksomhed. I denne periode var medlemmet ikke beskæftiget med sin virksomhed, men virksomheden var stadig registreret.

I den efterfølgende periode var medlemmet beskæftiget i sin virksomhed. Medlemmet havde, da han meldte sig ledig pr. 1. juni 2003, oplyst, at han var beskæftiget 0-10 timer om ugen. Medlemmets arbejdsopgaver var konsulentopgaver, handlingsplaner, markedsføring, rådgivning m.v. Virksomheden havde i sidste regnskabsår (2002) haft en omsætning på 25.000 kr. og i indeværende år 10.000 kr. (2003 i juni måned).

A-kassen traf afgørelse om at medlemmet drev selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse med dagpengeret. Medlemmet modtog herefter dagpenge.

Medlemmet blev ansat på deltid ved en anden virksomhed fra januar måned 2004. Arbejdstiden var 16 timer om ugen placeret som 2 dages arbejde, dog med merarbejde i visse perioder. Medlemmet var samtidig beskæftiget i sin selvstændige virksomhed. Medlemmet afmeldte sig AF.

Medlemmet blev opsagt til udgangen af januar måned 2005.

Medlemmet tilmeldte sig AF pr. 1. februar 2005 og søgte om dagpenge fra 1. februar 2005. Medlemmet oplyste igen, at han også havde selvstændig virksomhed. Oplyste de samme arbejdsopgaver. Oplyste omsætning i sidste regnskabsår på 0 kr. og 5.000 kr. i indeværende år.

A-kassen traf afgørelse om, at medlemmet havde dagpengeret fra den 1. februar 2005.

Da a-kassen senere traf afgørelse om, at medlemmets begrænsede dagpengeret på 78 uger samtidig med bibeskæftigelse ville udløbe i januar måned 2006, klagede medlemmet.

A-kassen traf ny afgørelse om bibeskæftigelse med dagpengeret – fra 1. juni 2003 og igen fra den 1. februar 2005.

Ankenævnet fandt, at medlemmets selvstændige virksomhed ikke havde været medlemmets væsentligste beskæftigelse den 1. februar 2005, idet medlemmets lønmodtageransættelse havde udgjort ligeså stor – om ikke større – andel af beskæftigelsen både for så vidt angår indtjening som tidsforbrug.

Ankenævnet fandt det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at medlemmets arbejdsopgaver til enhver tid kunne udføres uden for normal arbejdstid.

Virksomhedens arbejdsopgaver, der blandt andet var konsulentopgaver, handlingsplaner, markedsføring, strategiplanlægning, rådgivning og lagerarbejde, var en type arbejdsopgaver, der forudsatte en vis kundekontakt, og dermed ikke frit kunne placeres, men måtte tilrettelægges så det også passede med virksomhedens kunder.

Virksomheden havde ikke en fast åbningstid, at virksomheden blev drevet fra medlemmets privatadresse. Virksomheden havde således også åbent inden for normal arbejdstid, og det havde været muligt at kontakte virksomheden i dette tidsrum.

Medlemmet havde oplyst, at virksomheden forud for den 1. juni 2003 lå mere eller mindre underdrejet, men at der dog havde været en mindre aktivitet, hvilket fremgik af den lille omsætning i 2002 og 2003.

Det forhold, at medlemmet pga. lille aktivitet konkret havde kunnet drive virksomheden uden for normal arbejdstid, ændrede ikke på vurderingen af, at virksomhedens opgaver med blandt andet kundekontakt ikke til enhver tid kunne udføres uden for normal arbejdstid.

Ankenævnet har behandlet Deres klage på møde den 13. december 2007.

Nævnet traf denne

A F G Ø R E L S E

De har drevet selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse uden dagpengeret efter den 1. februar 2005.

De har derfor modtaget dagpenge med urette fra den 1. februar 2005.

Ankenævnet ændrer således delvist Arbejdsdirektoratets afgørelse af den 9. oktober 2006.

B E G R U N D E L S E

Ankenævnet har lagt til grund, at

- De i perioden fra den 6. oktober 1997 til den 30. maj 2003 var fuldtidsansat af "vvv" som centerchef ved "xxx",
- De har drevet selvstændig virksomhed "yyy",
- Deres virksomhed har været registreret med cvr-nr. xxxx, med branchen anden rådgivningsvirksomhed, med startdato den 9. september 1996 og med adressen xxx,
- De har angivet overskud af selvstændig virksomhed på 170.951 kr. i 2005,
- De har afregnet 61.800 kr. i salgsmoms i 2005,
- De den 1. juli 2003 søgte om dagpenge fra den 1. juni 2003,
- De i perioden fra den 2. januar 2004 til den 31. december 2004 var deltidsansat af "zzz" som sekretariatsleder,
- De for perioden 2. februar 2004 til 31. december 2004 blev honoreret 217.505 kr.
- den normale arbejdstid var 16 timer inkl. ½ times daglig frokost, og
- arbejdstiden placeredes 2 dage om ugen hele året rundt, men mere op til løbene,
- De afmeldte Dem AF i perioden fra den 2. januar 2004 til 1. februar 2005, og
- De meldte Dem ledig fra den 2. februar 2005.

Det fremgår af skatteoplysningerne, at Deres virksomhed ud fra momsafregning har haft en beregnet omsætning på 25.000 kr. i 2002, 70.144 kr. i 2003, 181.428 kr. i 2004 og 247.200 kr. i 2005.

De har i brev af 31. marts 2006 oplyst, at virksomheden havde en omsætning på 56.117 kr. i 2003, 180.000 kr. i 2004 og 247.272 kr. i 2005.

De har i brev af 13. november 2006 oplyst, at den fakturerede timesats var 500 kr.

De har i e-mail af 5. april 2006 oplyst, at opgaverne har været af meget svingende indhold – lige fra lagerarbejde over konsulentarbejde til strategiplanlægning.

De har i brev af 29. november 2006 oplyst om ansættelsen i 2004 ved ”zzz”, at

- opgaverne varierede tidsmæssigt henover året, og at det krævede Deres indsats 3-7 dage om ugen,
- der var så meget arbejde, at De i foråret 2004 blev lovet en fuldtidsstilling, men at formanden for bestyrelsen blev pensioneret på dette tidspunkt og selv ville have jobbet, og at De blev fyret.

De har på blanketten ”Selvstændig virksomhed” afkrydset nej ud for spørgsmålet om, at Deres arbejdsopgaver altid kunne udføres uden for normal arbejdstid. De har imidlertid ved samtale med a-kassen den 3. juli 2003 oplyst, at De havde misforstået spørgsmålet, at De godt kunne udføre arbejdet uden for normal arbejdstid, og at De altid havde haft fuldtidsjob ved siden af.

Efter reglerne anses selvstændig virksomhed for bibeskæftigelse, hvis virksomheden ikke er hovedbeskæftigelse.

Et medlem, som driver selvstændig virksomhed anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse, hvis

- 1) driften af virksomheden har dannet grundlag for medlemmets optagelse i eller overflytning til en a-kasse som selvstændig erhvervsdrivende, eller
- 2) medlemmet efter en konkret vurdering må anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Ankenævnet finder, at Deres virksomhed skal anses for bibeskæftigelse.

Ankenævnet har lagt vægt på, at

- De var ansat i en deltidsstilling med en normal arbejdstid på 16 timer og med aftalt merarbejde i perioder,
- opgaverne i deltidsansættelsen varierede tidsmæssigt henover året,
- det krævede Deres indsats 3-7 dage om ugen,
- der var så meget arbejde, at De i foråret 2004 blev lovet en fuldtidsstilling, og
- De for perioden 2. februar 2004 til 31. december 2004 blev honoreret 217.505 kr.

Ankenævnet har også lagt vægt på Deres oplysninger om, at De har været beskæftiget i virksomheden 0-10 timer om ugen, at virksomhedens omsætning i 2004 var 180.000 kr., og at den fakturerede timesats var 500 kr.

Ankenævnet finder på denne baggrund ikke, at Deres selvstændige virksomhed har været Deres væsentligste beskæftigelse den 1. februar 2005, idet Deres lønmodtageransættelse har udgjort ligeså stor – om ikke større – andel af Deres beskæftigelse både for så vidt angår Deres indtjening som Deres tidsforbrug.

Retten til dagpenge for et medlem, som driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, er betinget af, at medlemmet kan sandsynliggøre, at bibeskæftigelsen til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid.

Ankenævnet har lagt vægt på, at virksomhedens arbejdsopgaver blandt andet var konsulent-opgaver, handlingsplaner, markedsføring, strategiplanlægning, rådgivning og lagerarbejde.

Efter nævnets opfattelse er dette en type arbejdsopgaver, der forudsætter en vis kundekontakt. Denne beskæftigelse kan derfor ikke til enhver tid frit placeres, som De ønsker, men må tilrettelægges så det også passer med virksomhedens kunder.

Ankenævnet har lagt vægt på, at virksomheden ikke havde en fast åbningstid, og at virksomheden drives fra adressen xxx, hvilket også er Deres privatadresse. Virksomheden har således også åbent inden for normal arbejdstid og det har været muligt at kontakte virksomheden i dette tidsrum.

Ankenævnet finder det på denne baggrund ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at Deres arbejdsopgaver til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid efter den 1. februar 2005.

Det forhold, at De indtil den 30. maj 2003 i et eller andet omfang havde drevet virksomheden samtidig med fuldtidsbeskæftigelse kan ikke føre til et andet resultat, idet virksomhedens opgaver, jf. ovenfor, ikke til enhver tid kunne udføres uden for normal arbejdstid.

De har oplyst, at Deres virksomhed forud for den 1. juni 2003 lå mere eller mindre underdrejet, men at der dog havde været en mindre aktivitet, hvilket fremgik af den lille omsætning i 2002 og 2003.

Det forhold, at De således pga. lille aktivitet konkret har kunnet drive virksomheden uden for normal arbejdstid, ændrer ikke på vurderingen af, at virksomhedens opgaver med blandt andet kundekontakt ikke til enhver tid kunne udføres uden for normal arbejdstid.

R E G L E R

Ankenævnet henviser til

- § 41, stk. 8 og § 58, stk. 1, nr. 2, litra a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov-bekendtgørelse af nr. 799 af 24. september 2002,
- § 41, stk. 8 og § 58, stk. 1, nr. 2, litra a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003,
- § 2 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 73 af 9. februar 2004 om udøvelse af selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, og
- § 6, stk. 1 og § 8 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed.

B E M Æ R K N I N G E R T I L D E R E S K L A G E

De har i Deres klage anført, at direktoratet ikke har besvaret Deres klage.

Hertil skal ankenævnet henviser til direktoratets bemærkninger i oversendelsesbrevet af 3. november 2006.

De har i Deres brev af 29. november 2006 anført, at hvis det var så nødvendigt med de nu adspurgte informationer, hvorfor har man så ikke udbedt sig disse samtidig med indberetning af dagpengesedler.

Hertil skal ankenævnet bemærke, at a-kassen med de oplysninger, De havde givet a-kassen om Deres virksomhed, ikke havde anledning til at bede om yderligere oplysninger, jf. afgørelsen ovenfor.

O P L Y S N I N G E R N E I S A G E N

Sagen er afgjort på grundlag af de akter, som ankenævnet har modtaget fra direktoratet, skatteoplysninger for perioden 2002-2004, dagpengekort for perioden fra den 1. juni 2003 til den 22. januar 2006, og Deres brev af 26. november 2007.

På ankenævnets vegne

NN

fuldmægtig

De kan læse om afgørelsens retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

Regler

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse af nr. 799 af 24. september 2002

§ 41. ...

...

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Landsarbejdsrådet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 1, 4 og 5, herunder for afgrænsningen mellem lønarbejde og selvstændig erhvervsudøvelse.

§ 58. Efter forhandling med Landsarbejdsrådet kan direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætte regler om

- 1) ...,
- 2) retten til dagpenge for et medlem,
 - a) som under ledighed har bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed, eller

...

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003

§ 41. ...

...

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 1, 4 og 5, herunder for afgrænsningen mellem lønarbejde og selvstændig erhvervsudøvelse.

§ 58. Efter forhandling med Beskæftigelsesrådet kan direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætte regler om

- 1) ...,
- 2) retten til dagpenge for et medlem,
 - a) som under ledighed har bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed, eller

...

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 73 af 9. februar 2004 om udøvelse af selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse

§ 2. Retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet kan sandsynliggøre, at bibeskæftigelsen til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid. Medlemmet skal bl.a. oplyse a-kassen om:

- 1) Arten og omfanget af virksomheden.
- 2) Ansat arbejdskraft.
- 3) Egen og eventuel ægtefælles eller medejers arbejdsindsats. Herunder om der er aftale om fast deling af arbejdet mellem ægtefæller eller medejere.
- 4) Virksomhedens omsætning og indtjening.

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal ske på grundlag af alt arbejdet i virksomheden. Det gælder dog ikke, hvis en del af arbejdet udføres af ansat arbejdskraft, ægtefælle eller medejere, og der er aftalt fast deling af arbejdet.

Stk. 3. Retten til dagpenge er også betinget af, at medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet i det omfang, der gælder for medlemmet. Der henvises til bekendtgørelse om rådighed.

Stk. 4. Et medlem, der har haft lønarbejde i fuldt normalt omfang i mindst 26 uger lige før ledigheden og samtidig har haft bibeskæftigelse, kan opfylde stk. 3. Det er en betingelse, at virksomheden under ledighed føres videre i samme eller mindre omfang.

Stk. 5. Medlemmet skal give a-kassen besked, hvis der sker ændringer i virksomhedens drift eller omfang.

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed

§ 5. Et medlem, som driver selvstændig virksomhed, jf. §§ 2-4, anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse, hvis

- 1) driften af virksomheden har dannet grundlag for medlemmets optagelse i eller overflytning til en a-kasse som selvstændig erhvervsdrivende, jf. dog § 6, stk. 2, eller
- 2) medlemmet efter en konkret vurdering må anses for at drive virksomheden som hovedbeskæftigelse.

§ 6. Et medlem, som driver selvstændig virksomhed, jf. §§ 2-4, anses for at drive virksomheden som bibeskæftigelse, hvis virksomheden ikke er hovedbeskæftigelse, jf. § 5.

...

§ 8. Retten til dagpenge for et medlem, som driver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, jf. § 6, er betinget af, at medlemmet kan sandsynliggøre, at bibeskæftigelsen til enhver tid kan udføres uden for normal arbejdstid. Medlemmet skal bl.a. oplyse a-kassen om:

- 1) Arten og omfanget af virksomheden.
- 2) Ansat arbejdskraft.
- 3) Egen og eventuel ægtefælles eller medejers arbejdsindsats. Herunder om der er aftale om fast deling af arbejdet mellem ægtefæller eller medejere.
- 4) Virksomhedens omsætning og indtjening.

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal ske på grundlag af alt arbejdet i virksomheden. Det gælder dog ikke, hvis en del af arbejdet udføres af ansat arbejdskraft, ægtefælle eller medejere, og der er aftalt fast deling af arbejdet.

Stk. 3. Retten til dagpenge er også betinget af, at medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet i det omfang, der gælder for medlemmet. Der henvises til bekendtgørelse om rådighed.

Stk. 4. Et medlem, der har haft lønarbejde i fuldt normalt omfang i mindst 26 uger lige før ledigheden og samtidig har haft bibeskæftigelse, kan opfylde stk. 3. Det er en betingelse, at virksomheden under ledighed føres videre i samme eller mindre omfang.

Stk. 5. Medlemmet skal give a-kassen besked, hvis der sker ændringer i virksomhedens drift eller omfang.